

מגילת "רות"

הסרט "מגילת רות", או פשוט "רות", הוא האחרון בטריילוגיה "אריאנה - נורית - רות". ואכן השפעתם של ה-3 שניים ניכרת לכל אורכו. עלילתו של הסרט פשוטה ומותחת גם יחד. לפנינו משפחה זעיר בורגנית רגילה, נעמי ואלי-מלך אפרתי, אנשי עמל שלווים ולהם שני בנים - מחלון (כ"י מחלון קראתך יה"ו) וכחלון (בשופו ה' את שיבת ציון היינו כחולנים). המשבר הצפוי חל ב-דקה ה-8 - אלימלך פורץ מימין, מיס-תבך במעילה ונאלץ לעזוב את הארץ (מחלון וכחלון משמיעים את הפיזמון "עוד נשוב ונבנך בתולת בת-ציון" עם כל הלחקה).

המשפחה מגיעה לחו"ל. כאן פוגשים הבנים בשתי נערות גויות, עורפה ורות, ונישאים להם. ממש לפני ההפסקה נהר-ים הצמד מחלון וכחלון בתאונת דר-כים. אלימלך הזקן לוקה בהתקפת לב לשמע הידיעה ותוך השמעת הפיזמון "אני מתפקע, אני מתפקע" הוא מתפקע. (צחוק באולם). ההפסקה.

הסרט מתחדש שוב והפעם עם צוות מצומצם יותר. נירקמים יחסים חדשים ומוזרים בין נעמי לבין רות ועורפה. נוצר המשולש הקלאסי הידוע - אישה ושתי נשים. שתי הכלות נאבקות על חסדי ה-חותנת ובסופו של דבר מנצחת רות. עור-פה המובסת ניפרדת נירגשת מנעמי עד להגנה שנייה, ועתה נותרות שתי האר-בות לבדן (השיר "באשר תלכי אלך ובאשר תלוני אלון עימך, כי רק המוות יפריד ביני ובינך").

נעמי ורות שבות ארצה וזוכות במע-מד של תושב-חוזר, לא לפני שמתוארת סצינת ההתעללות הנועות במטוס (דואט "אני חשה עצמי בעננים ואני צונחת לאין סוף") בהשתתפות הדיילת.

השתיים נוחות בלוד ומבקשות להקים בית בישראל, אלא שהדבר ניב-צר מהן עקב המחסור במלט. נעמי שר-לחת את רות אל קרובה בועז, בעל חווה בדרום, ומצווה עליה ללקוט חיטים ("כי גם גרגיר אחד קטן, יכול הוא להביא חתן"). רות, בשימלת המיני הקצרה, מת-כופפת ומלקטת חיטים לפני בועז, המתפעל משקדנותה (זום מאחור אל שקדנותה המעוגלת), מציע לה את ער-רתו והם מלקטים גרגירים בשפיפה.

עם ערב שבה רות אל נעמי ומספרת לה את הקורות אותה. נעמי מייצעת לאחובתה לצאת עם ליל לנורן לפוש קמעה.

רות מצטיידת בחמאה ויוצאת לדרך (השיר "אצא לי אל הגורן בזמר ורון - ואולי יהיה זה הטנגו האחרון"). בועז ורות נפגשים במיקרה על הגורן (תמונה מרהיבה של הזרעים הנישפכים מן ה-שקים) ולקראת הבוקר מתעברת רות. (שימוש נאה באפקט של לוח שנה בעל שני חודשי אדר).

כאן בא האפיאנד - רות החרשת נישאת לעורפה שהגיעה לארץ כצליינית וכל הארבעה מולידים את עובד המוליד את ישו, המוליד את דוד. סוף.

ששי קשת בדמות מחלון וכחלון עיצב דמות סכיזופרנית משכנעת. אריה אליאס חזר על מישחקו ב"נורית". טובה היתה יונה אליאן בתפקיד הגיזמת הצולעת, וכן אישתו של הבמאי ואימו ששיחקו את רות ונעמי לחילופין.

לסיכום - אין זה סרט גדול, אבל בהחלט סרט ארוך.

טעות מרה

המערכת מתנצלת בפני הקוראה הנאמנה שושנה בן-חיים משיכון בבלי על השיבוש שנפל בשמה במדור "שפיץ לשונך" (זוארץ 1865). מי יתן ותמשיכי להיות כשושנה בין מכתביה-המערכת ה-חוזיים שלנו.

נ.ב. המגיה נמצא כרגע בדרכו לשרם אישיך, שם יעסוק זמנית עד שישתפר.

הערב בירושלים

נפתחת ועידת הדלפונים ה-3

ועידת הדלפונים ה-3 עומדת להיפתח בשעות אלה בטכס חגיגי ובמעמד ראש-הממשלה. האולם הקטן של עמק-הבכא, בו עתידה הוועידה להיערך, מוכן זה מכבר לקליטת הדלגאטים הדלפונים מכל קצווי הארץ, וקושש לכבוד המארע בשלל מקרי-סעד קטנים ודקורטיביים. דיוני הוועידה, שיערכו בהסות מסעל המגבית היהודית המאוחדת, יועברו בשיר-דור ישיר לכל רחבי העולם. דגש מיוחד יושם על הולנד, שבה, כפי שפורסם בימים

אלה בעיתונות, הואט מפעל ההתרמה בעקבות התערערות תדמיתה הקבצנית של מדינת-ישראל. בדברי הפתיחה, עתיד שר הסעד לעמוד על חשיבותה של תדמיתנו הדלפונית, ותרומתה העצומה בתהליך התעצמותנו. בנאומו המשוכפל, שהופץ בין הדלפונים, נאמר עוד שהשר רואה עצמו מופקד על שמירתה של תדמית זו, ולא יחסוך כל מאמץ לטיפוחה. אורחי הכבוד של הוועידה יהיו חברי

משלה גולה

גם לישראל יש ממשלה גולה. כלומר, יש לנו ממשלה בגולה, זאת אומרת, בעצם, לממשלה הגולה יש אתנו. עם ממשלות גולות זה בדרך כלל הולך ככה - הארץ היא כבושה, או נשלטת ע"י מישטר טוטאליטארי, ואז אלו שמת-נגדים לכיבוש או למישטר מקימים בגלות מין ממשלה סימלית כזאת, ולממשלת הכ-אילו הזאת קוראים "ממשלה גולה". אצלנו, עם ממשלת הגולה שלנו, זה אחרת. אצלנו יש בארץ ממשלה שכאילו היא הממשלה האמיתית, אבל היא רק כאילו, ואילו הממשלה האמיתית שלנו

היא בגולה, והיא כאילו ממשלה כאילו, אבל בכל זאת היא הממשלה האמיתית. וחזן מזה - אם חושבים על זה, אז ישראל בעצם כבושה ע"י ממשלת הגולה והממשלה האמיתית כאילו, זאת שבראשה עומדת גולדה, היא בעצם ממשלת כובות של ממשלת הגולה, שהיא כאמור הממ-שלה האמיתית. וזה אולי מסביר מדוע היחסים בין שתי הממשלות האלו הם נפלאים כל כך. זה מסובך? אהם לא מבינים? אז מה זה, לדעתכם, מה שקוראים אצלנו "הוועי-דה הכלכלית"? ? ?

את המגלצה הזאת מצאנו אי-שם ותיכף ומייד ראינו שזה משהו שקשור למין, מיניסטרים, אנגליה, ואצלנו - בחיים לא! אבל לא מצאנו כותרת. יש למישהו רעיון? התגלצות תוגרל בין הפותרים נכונה.

משלחת הדלפונים מארצות-הרוחה, והם אשר יענדו לנציגים המקומיים את הטלאי החגיגי עם סמל הוועידה (ראה תמונה). בתכנית האמנותית תופיע לה"מ הגב' גולדה מאיר בככית-מרורים אופוס 25 - (עפ"י רשימת קישוב)

איחוד מאוחד

ערב רד, הפציעו הצפרירים, צפיר-עי היקינטון נפחו ניחותם, וירושלים- (איחוד) עטתה חג.

המוני החוגגים נאספו לעצרות צור-הלות לרגלי החומות שהפרידו, אך לפני שש שנים, בין ירושלים- (איחוד) לבין ירושלים- (מאוחד). החומות שנפ-לו באש הקרב, אך בליבנו, בליבנו יחיו לעד, פחות או יותר.

ליד קיר הפחים (לשעבר) שבסוף רח' ממילא, אף נמצאו שלושה נחשר-נים, מטובי בנינו, שחצו בנפש רר-טטת את הקר, וחדרו עמוק לשטחה של ירושלים- (מאוחד), שלא על מנת לקנות כלום. הרגשה של אחדות שררה בכל.

ונאומים היו. על עיר שחברה לה יחדיו, ועל מחיצות שהוסרו, ועל חיים בצוותא, ועל שאסור לקנות ירקות מירושלים- (מאוחד) כי יש בהם כור-לרה.

גם בני ירושלים- (מאוחד) הער-באיים התבשמו מעט באווירה של חג. מאות תיירים נשחטו, עורם של אלפי עולי-רגל נפשט מהם ברוך. ממש ירושלים של זהב. 18 קאראט.

ירושלים- (איחוד) וירושלים- (מאו-חד). ערים שקשרי מיסחר ענפים קושר-רים אותן כעבותות של פרנסה. ערים שחוברו להן יחדיו. אפילו יש להן אי-שור רישמי.

רק קצת חבל שהתושבים לא מדב-רים אלה עם אלה.